

F72A/100

საქართველო
საგარეო ურთიერთობების
მინისტრო

სალოგანო ვერსი

ქართული
1921 წელს

საშუაგატი
3
ივლისი
№ 74 (11560)
1990

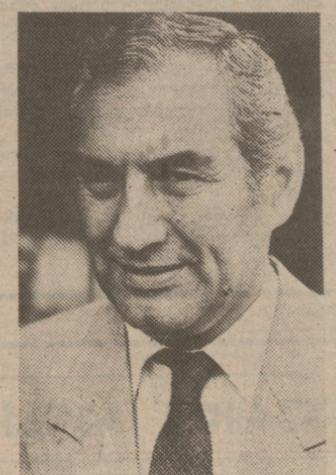
სალოგანო საზოგადოება-კოლმედიური გაზეთი

გუგინ მოსკოვი გაიხსნა სკკ XXVIII ყრილობა

ყრილობამ გვირ კითხვას უნდა გასცეს გასუნი.
პირველ რიგში კი დემოკრატიასა და კონსერვატორებს შორის ბრძოლაში უნდა გაირკვეს, დათმობს თუ არა კომპარტია მონოპოლიურ მდგომარეობას, ვის დაუჭარან დელეგატები მხარს, გორბაჩოვს თუ ლიბანოვს, ელცინს თუ კოლოცკოვს?
ერთი სიტყვით, კომპარტიას გოლო უნდა აქვს.
გამოიყენებს ის მას?
თუ ფართო საზოგადოებრივ მოსაზრებებსა და განწყობილებას გავითვალისწინებთ, ოპტიმიზმის საფუძველი მაინც და მაინც არ უნდა გვქონდეს.
დაველოდოთ მოვლენების განვითარებას.

საქართველოს პროფკავშირები: ყრილობა ბოლო, ყრილობა პირველი

საკმაოდ რთული პრობლემაა დღეს დღის საქართველოს პროფესიული კავშირების წინაშე. ჩვენს საზოგადოებაში ბოლო დროს მიმდინარე ცვლილებებმა, რთულმა და წინააღმდეგობრივმა პროცესებმა, რომლებმაც მოიცვა შრომითი კოლექტივები, ქვეშაირების, მორალური და პოლიტიკური ღირებულებების სრულმა გადაფასებამ დღის წესრიგში დააყენა მთიერ განვლილი გზის კრიტიკული ანალიზისა და ახლებურად აღქმის საკითხები, პროფკავშირების ტრადიციული სტრუქტურების კარდინალური გარდაქმნის ამოცანა.
29 ივნისს, თბილისში, საქართველოს პროფკავშირების რიგგარეშე, XIX ყრილობაზე შეიკრიბნენ პროფკავშირული ორგანიზაციების სრულყოფილი წარმომადგენლები, რომლებსაც კარგად ესმით, თუ რაოდენ კრიზისულია პროფკავშირულ მოძრაობაში შექმნილი სიტუაცია და რა პასუხისმგებლობა ეკისრებათ მათ ამ საქმეში. ყრილობაზე მოწვეული იყვნენ საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაერთიანებების და მოძრაობების წარმომადგენლებიც.
XVIII ყრილობის შემდეგ გაწეული მუშაობის შესახებ საქართველოს პროფსაბჭოს ანგარიში წინასწარ დაურიდდათ ყრილობის დელეგატებს. ამ ანგარიშის ძირითად მომენტებს, აგრეთვე პროფკავშირების რეორგანიზაციასთან და სამომავლო ამოცანებთან დაკავშირებულ საკითხებს მიაპყრო განსაკუთრებული ყურადღება თავის გამოსვლაში საქართველოს პროფსაბჭოს თავმჯდომარე მ. ჩხეიძემ.
საქართველოს პროფსაბჭოს სარევიზო კომისიის ანგარიში გააკეთა ამ კომისიის თავმჯდომარე ი. ერგემლიძემ.
ყრილობის დღის წესრიგის გამო კამათი ხანმოკლე იყო. იგი გახსნა თბილისის ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტმა გ. ლაიაშვილმა. შემდეგ ყრილობის მისალმა საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის ერთ-ერთი ლიდერი ზ. გამსახურდია, რომელმაც თავისი მოსაზრებები, შენიშვნები და რეკომენდაციები გამოთქვა განსახილველი პრობლემის გამო. ყრილობის დელეგატებისადმი პროფკავშირების დამოუკიდებელი სპორტული საზოგადოების „შავარდნის“ მიმართვა წაითხზა მისმა ერთ-ერთმა წევრმა, სეროთაშორის კლასის სპორტის ოსტატმა მძლეოსნობაში მ. აზარაშვილმა.
ყრილობამ მოისმინა და დამტკიცა სამანდატო კომისიის მოხსენება, რომელიც გააკეთა საქართველოს სახელმწიფო დაწესებულებების მუშაკთა დამოუკიდებელი პროფკავშირის ცენტრალური საბჭოს თავმჯდომარე ი. მენაბდე.
ამით საქართველოს პროფკავშირთა XIX ყრილობამ დაამთავრა თავისი მუშაობა. დელეგატებმა ერთსულოვნად დაუჭირეს მხარი საქართველოს პროფსაბჭოს ძველბურჟუაზი ლიკვიდაციას.
შემდეგ გამოცხადდა შესვენება, რომლის დროს ყრილობის დელეგატთა ნაწილმა მონაწილეობა მიიღო საქართველოს პროფკავშირების კულტურის საკავშირო სისახლის შესასვლელთან გამართულ მიტინგში.
მიტინგზე თითოეულმა ორატორმა, რომელთა შორის იყვნენ ზ. გამსახურდია და პ. ჩხეიძე, გამოთქვა თავისი აზრი. გამოსვლები მკვეთრად განსხვავდებოდა ერთმანეთისაგან. ზოგიერთი გამოსვლის ლაიტმოტივი იყო მოთხოვნა, არ შემდგარიყო საქართველოს დამოუკიდებელი პროფკავშირების პირველი ყრილობა, რომელიც დასახული იყო ამავე დღისათვის, რადგან იგი არ არის უფლებამოსილი და უნდა მოიწვიონ მხოლოდ ახალი დელეგატების არჩევის შემდეგ.
მიუხედავად ამისა, შესვენების შემდეგ მიიღეს გადაწყვეტილება მოეწყო საქართველოს დამოუკიდებელ პროფკავშირთა პირველი ყრილობა.
მას შემდეგ, რაც ახალი ყრილობა განსილად გამოაცხადეს, დელეგატებმა დაამტკიცეს მისი დღის წესრიგი და მუშაობის წესი.
დამფუძნებელთა საბჭოს წარდგინით მიიღეს გადაწყვეტილება, რომ შეიქმნას საქართველოს დამოუკიდებელი პროფესიული კავშირების კონფედერაცია, როგორც დემოკრატიულ და პარიტეტულ საფუძველზე აგებული, საკანონმდებლო ინიციატივის მქონე ერთიანი, მძლეობი და დამოუკიდებელი ორგანო.
საქმიანი და კონსტრუქციული სჯაბაასი გაიმართა ყრილობაზე საქართველოს დამოუკიდებელი პროფკავშირების კონფედერაციის წესდებისა და პროგრამის, მისი შექმნის შესახებ ხელშეკრულების, „პროფესიული კავშირების უფლებების შესახებ“ საქართველოს სს რესპუბლიკის კანონის, კონფედერაციის საკონტროლო კომისიის შესახებ დებულებების პროექტების, დღის წესრიგის სხვა საკითხების განხილვის დროს! ყრილობისათვის წარმოდგენილი ყველა დოკუმენტი საფუძველად არის მიღებული. აირჩიეს სარედაქციო კომისია, რომელიც სრულყოფს მათ ყრილობაზე გამოთქმული შენიშვნებისა და წინადადებების შესაბამისად შემდეგ გაიმართა საქართველოს დამოუკიდებელი პროფკავშირების კონფედერაციის ხელმძღვანელობის არჩევნები. კონფედერაციის თავმჯდომარედ აირჩიეს პ. ჩხეიძე, თავმჯდომარის მოადგიულად — ლ. ჯიჭურიძე, მდივნებად — ლ. გავუა, ტ. როსტაშვილი, გ. შუღაროვი.
ყრილობამ მიიღო რეზოლუცია.
საქინფორმში
ჯეგალ კასრაძის ფოტოები.

საქართველოს
საგარეო ურთიერთობების
მინისტრო

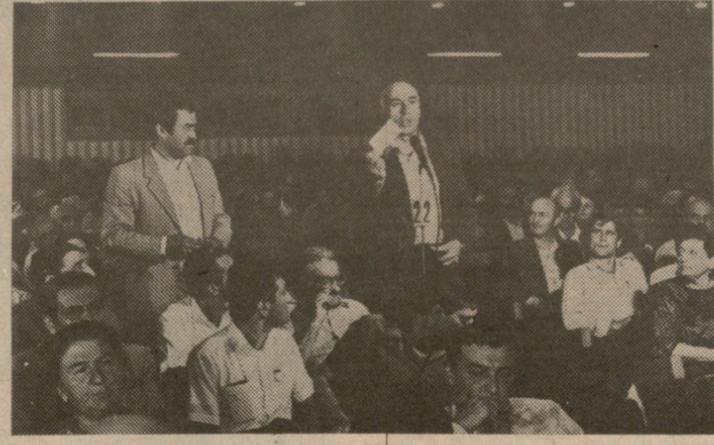
იძნება თუ არა მინისტრები?

სიმფეროპოლელი ააფორიაქა ხმებმა ყირიმის სამხრეთ სანაპიროზე უახლოეს ხანს მოხლოდნელი 8-10 ბაღიანი მიწისძვრის შესახებ. ხყოფია თუ არა ეს?
ს. ვინიკი, სიმფეროპოლი.

შეითხვას პასუხობს ო. შმიდტის სახელობის დედამიწის ფიზიკის ინსტიტუტის ექსპერიმენტული გეოფიზიკის განყოფილების გამგე, ფიზიკა-მათემატიკის მეცნიერებათა დოქტორი პროფესორი პ. ნიკოლაშვილი.
1990 წლის თებერვლიდან ყირიმში დაირბა ხმები საშინელი მიწისძვრის შესახებ, რომელიც აპრილ-მაისში უნდა მომხდარიყო ან ზაფხულის თვეებში უნდა მოხდეს. სხვაგვარი მითქმა-მოთქმის ჩაფუძველი შეიძლება გახდეს მეცნიერ-გეოფიზიკოსთა გრძელვადიანი პროგნოზი, მაგრამ ყირიმში საგანგაშო არაფერია.

დედამიწის ფიზიკის ინსტიტუტი გამოდგებით ებრძვის დარჩენულ ხმებს და მათაც, ვინც ხმებს ავრცელებს. ამ შემთხვევაში მითქმა-მოთქმა გამოიწვია საბჭოთა კავშირის პ. შირშოვის სახელობის ოკეანოლოგიის ინსტიტუტის ყოფილი თანამშრომლის ვ. ივანენკოვისა და კიევის გეოფიზიკის ყოფილი მეცნიერ თანამშრომლის ე. ნესმიანოვიჩის დაუსაბუთებელმა ვარაუდმა. საბჭოთა კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის სეისმოლოგიისა და სეისმოგედეგი მშენებლების საუწყებატორის საბჭოზე, შექმნილი ვითარების განხილვისას, ვ. ივანენკოვი, სერიოზული სამეცნიერო დამამტკიცებელი საბუთების ნაკლებობის გამო, იძულებული გახდა უეცრად საკუთარი პროგნოზები თუმცა ამის შემდეგ მან ოფიციალურ დაწესებულებებს გაუგზავნა გამაფრთხილებელი წერილები მოახლოებული მიწისძვრის შესახებ.
ე. ნესმიანოვიჩის კატასტროფების წინასწარმეტყველების მეთოდი, დამყარებული გეოლოგიისა და ასტრონომიის სინთეზზე, საბჭოთა კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის გეოფიზიკის ინსტიტუტის სეისმოლოგიურმა ექსპერტიზამ უსაფუძვლოდ აღიარა.
როგორც ჩანს, არანაკლებ გვაგნო წიგნმაც, სათაურით „ილტაში მიწისძვრა შესაძლებელია“ რომელიც 8 ათასიანი ტირაჟით გამოსცა ერთ-ერთმა კოლმედიურმა. ის სწორედ მაშინ გავრცელდა, როდესაც დაირბა ხმები.
მეცნიერთა ძალისხმევით, რომლებიც საგულდაგულოდ გაეცნენ ვითარებას, ამჟამად ყირიმის დასახლებულ რაიონებში მდგომარეობა ნორმალურია.

შეამზადა ო. ნესტრანსკიმ, „არგუმენტი“ № 26
რედაქციისაბან: პუბლიკაციაში მოხსენებული ვ. ივანენკოვი ის მეცნიერია, რომლის პროგნოზმაც საქართველოში მოხლოდნელი მიწისძვრის შესახებ, მართლაც რომ მოხალეობის დიდი შესუფთება გამოიწვია. როგორც საქართველოს ტელევიზიით სპეციალისტთა გამოხვლებიდან იცით, მსგავს ვარაუდს არ გააჩნია მეცნიერული საფუძველი.

გამოკითხვა ჩატარდა ქ. თბილისში 21-23 ივნისს. გამოკითხულთა 22% მუშაა, 55% — მოსამსახურე, ინჟინერ-ტექნიკური პერსონალი, 17% — შემოქმედებითი და სამეცნიერო ინტელიგენციის წარმომადგენელი, 2% — პარტიული, საბჭოთა პროფკავშირული მუშაკი. გამოკითხულთა 35% სკკპ წევრია, 61% — უპარტიო, 1% — სხვა პარტიების წევრი.

1. გამოკითხულთა 77%-მა განაცხადა, რომ კარგად არის ინფორმირებული საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს რეგარეშე სესიის შესახებ, რომელიც 1990 წლის 20 ივნისს გაიმართა, ამასთან ყოველი მე-10 გამოკითხული არ იცნობდა სესიის შედეგებს. გამოკითხულთა 13%-მა ამ კითხვას არ უპასუხა.

2. მათ, ვინც ინფორმირებული იყო სესიის შედეგების შესახებ, შეაფასეს მისი გადაწყვეტილებები. სესიის გადაწყვეტილებით მთლიანად კმაყოფილია მათი 16%, ნაწილობრივ 62%, საერთოდ არ არის კმაყოფილი 22%.

3. გამოკითხულთა დააკონკრეტეს ის გადაწყვეტილებები, რომლებშიც მათი იმედები გაამართლა სესიაზე:

— საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის სამართლებრივი მექანიზმის შექმნის შესახებ — (35%).

— ალტერნატიული (შრომითი) სამსახურის კანონის შესახებ — (29%).

— საქართველოს ეკონომიკური დამოუკიდებლობის საფუძვლების კანონის შესახებ (23%).

— საქართველოს მოქალაქეობის კანონის პროექტის შესახებ — (21%).

— საქართველოს უზენაესი საბჭოს არჩევნებისა და არჩევნების დანიშვნის კანონის ძირითადი კონცეფციის შესახებ — (20%).

— მოქალაქეთა საზოგადოებრი-

4. მათ, ვინც აღნიშნა, რომ სესიის გადაწყვეტილებით უკმაყოფილოა, ამის მიზეზად დაასახელა ის, რომ „ელოდნენ საქართველოს დამოუკიდებლობის გამოცხადებას“ (ასეთია გამოკითხულთა მეათედამდე).

სესიაზე გამომსვლელებიდან გა-

ბაში განხეთქილება დროებითი მოვლენა არ არის. (მათგან 25 პროცენტი თვლის, რომ მოხდება სხვადასხვა პოლიტიკური პარტიებისა და საზოგადოებრივი მოძრაობების საბოლოო გათავისუფლება, ხოლო ამდენივე უფრო შორს მიდის და აღწერს ნებულებას, რომ სხვადასხვა პოლიტიკურ პარტიებსა და მოძრაობებს შორის გაღრმავდება კონფლიქტები და მოსალოდნელია ტერორისტული აქტებიც კი). გამოკითხულთა 18% — გაუჭირდა თავისი აზრის გამოთქმა ამ საკითხზე, 1,5%-ს კი ეს საკითხები არ აინტერესებს.

6. საინტერესოა პასუხები კითხვებზე: „თქვენ პარლამენტის წევრები როგორ ხართ მომზადებული მსაჯულთა უჭერით მხარს?“, 81%-მა აღნიშნა „მრავალი მაგიდა“, 7%-მა „ეროვნული მოძრაობის საკოორდინაციო ცენტრი“, „არცერთი“ — 10%-მა, კითხვას არ უპასუხა 4%-მა.

7. გამოკითხულთა სოციალური პროცენტული გაანალიზებით მიმდინარე მოვლენებზე სსრკ-ში: ყოველ მესამეს (33%) გაუჭირდა ამ კითხვებზე პასუხის გაცემა, 22% თანხმობდა და თვლის, რომ მოსალოდნელია დემოკრატიული ძალების გამარჯვება, 14% — ფიქრობს, რომ მოსალოდნელია სამოქალაქო ომი, 11% — აზრით უხსოვს მომავალში უნდა ველოდეთ საშენდრო გადატრიალებას, 10% თვლის, რომ „რადიკალური ცვლილებები მოსალოდნელი არ არის“, მხოლოდ 5%-ს სჯერა, რომ გაიმარჯვებენ კონსერვატიული ძალები.

საქართველოს მემკვიდრეობა აკადემიის სოციოლოგიური კვლევის ნებრი

თბილისის მოსახლეობის გამოკითხვის შედეგები საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს 1990 წლის 20 ივნისის სესიის შესახებ

ვი გავითვალისწინებთ, მათ შორის პოლიტიკური პარტიების, მასობრივი მოძრაობების, პროფესიული და შემოქმედებითი კავშირების, ნებაყოფლობითი საზოგადოებებისა და ასოციაციების კანონის პროექტის შესახებ — (17%).

— საქართველოს სსრ კონსტიტუციის 77-ე მუხლის საფუძველზე სსრ კავშირის მთელი რიგი კანონების შედგენის შესახებ — (17%).

სესიის შედეგებმა გამოკითხულთა ნაწილის იმედგაცრუება გამოიწვია, მაგრამ ზოგიერთმა აღნიშნა „ხელისუფლების ამჟამინდელი ზრუნვა საქართველოს სახელმწიფოებრიობის აღდგენისათვის“.

მოკითხულთა აღნიშნეს გ. გუმბარაძის, ნ. ნათაძის, ლ. ლომიძის, ა. კაციაძის, ჯ. ხარკვიანის, ვ. შარაშენიძის კარგი გამოხატულებები.

5. კითხვითა ნაწილი განკუთვნილი იყო საქართველოსა და სსრკ-ში მიმდინარე პოლიტიკური მოვლენების შესაფასებლად. კითხვები: „როგორ განვითარდება ქართული ეროვნული მოძრაობა უახლოეს მომავალში?“ ყოველმა მეოთხე გამოკითხულმა აღნიშნა, რომ „მოსალოდნელია სხვადასხვა პოლიტიკური პარტიებისა და საზოგადოებრივი მოძრაობების გაერთიანება“, მაგრამ გამოკითხულთა ნახევარი უფრო იხრება იმ აზრისაკენ, რომ ეროვნულ მოძრაო-

ნარილი ჩადახსიას

პოლკოვნიკ სოლომონ ზალდასტანიშვილის სსრკ-ისათვის

საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის წევრი, ეროვნული არმიის პოლკოვნიკი სოლომონ ზალდასტანიშვილი (1891-1941) 1924 წლის საყოველთაო სახალხო ამბოხების ერთ-ერთი უწარჩინებულესი გმირია. მასვე ეკუთვნის ამ სისხლიანი ისტორიული მოვლენის შესახებ დაწერილი საინტერესო, სანდო და გვირგვინიანი შრომა — „საქართველოს 1924 წლის ამბოხება“ (თბილისი, 1956), რომელიც შარშან ჩემი რედაქციით და ბოლოსიტყვაობით თბილისშიც გამოიცა.

საქართველოს დამოუკიდებლობის პერიოდში 1918 წლიდან 1921 წლის თებერვლამდე სოლომონ ზალდასტანიშვილი ეროვნული არმიის საავტომობილო ნაწილის მეთაურობდა, რომელიც იღვა დღევანდელი ტრანსკავკასიისა და ორთაქანის ინსტიტუტის შენობაში. ცნობა მომწოდებს დამსახურებულმა ეკონომისტმა, ეროვნული არმიის ჯარისკაცმა, 91 წლის ვანო ხირსელიამ.

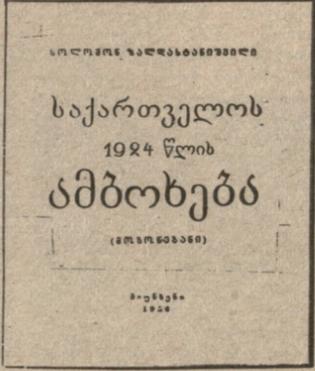
ვანო ხირსელისევე ცნობით, თბილისში სოლომონ ზალდასტანიშვილი და მისი ოჯახი (მეუღლე — მარი ხირსელი და ვაჟიშვილები —

გივი და ოთარ) 1918-24 წლებში ცხოვრობდნენ დღევანდელ ბარნოვის ქ. № 26-ში მდებარე სახლში. 1924 წლის აჯანყების დამარცხების შემდეგ სოლომონ ზალდასტანიშვილი უცხოეთში გაიხიზნა (ოჯახთან ერთად ცხოვრობდა საფრანგეთში).

მეორე მსოფლიო ომის დროს სოლომონ ზალდასტანიშვილი ბევრს ცდილობდა როგორმე დახმარებოდა და ფიზიკურად გადაერჩინა ტყვედ მოხვედრილი ქართველები: „რუმინეთში სამხედრო ტყვეთა ბანაკში აღმოჩნდა ხუთასამდე ქართველი, რომელნიც იძულებულდნენ საშინელ პირობებში. დიდი ბრძოლის შემდეგ სოლომონ (ზალდასტანიშვილი) მისცეს უფლება წასულიყო ქართველებისათვის საშუალოდ. იქ ის იღებდა ყველა ზომას, რომ ყველა ქართველი ტყვე გადაეყვანა თავისუფალ მუშაობაზე. მაგრამ გერმანელებს განზრახული ჰქონდათ მხოლოდ 90 რჩეული კაცის გამოყვანა. მაშინ სოლომონ გამოაცხადა, — თითხს ქართველს სასიკვდილოდ ვერ დაეტოვებო, თუ ვერაფერი ვუშველ, მეც მათთან დავრჩები — ქართველების უდიდესმა სიყვარულმა მისცა ძალა, რომ ყველასათვის ეპატრონა, მაგრამ თვითონ მას ვერაფერად უშველა და ტყვეთა ბანაკში ტენის ანთება დაემართა. სოლომონ ზალდასტანიშვილი გარდაიცვალა 1941 წლის 5 დეკემბერს ქალაქ ბუქარესტის საავადმყოფოში... სოლომონ ზალდასტანიშვილი საქართველოსათვის ცოცხლობდა და საქართველოსათვის დალია სული — მოგვიტოვებდეს მისი ბიოგრაფი (თბილისი, 1956 გვ. 9-10).

სოლომონ ზალდასტანიშვილის საფლავი დაიკარგა: ლევილის ქართველთა სასაფლაოზე მიუღწილი — მარი ხირსელის გვერდით მისი მხილვით სიმბოლური საფლავი და საფლავის ქვაზე ვაკეთებულმა წარწერამ შეცდომაში არ უნდა შეგვიყვანოს.

სოლომონ ზალდასტანიშვილის ვა-

ეები — გივი და ოთარ ზალდასტანიშვილები, რომლებიც ამჟამად ამერიკის შეერთებულ შტატებში ცხოვრობენ, დღეს იმდენად სახელგანთქმული აღმამიანები არიან (პირველი — ბიზნესმენია, მეორე — აერონავიგაციის პროფესორი), რომ შეყვანილი არიან საქვეყნოდ ცნობილ ამერიკელ „ჰუ. ი. ჰუ.“-ში... ვფიქრობთ, დადგა დრო სათანადო პატივი მივუვლით საქართველოსათვის თავდადებული მისი ერთ-

გული შვილის, ეროვნული არმიის პოლკოვნიკისა და 1924 წლის სახალხო ამბოხების გმირის სოლომონ ზალდასტანიშვილის ხსოვნას. ამისათვის მიზანშეწონილი იქნება:

1. თბილისში, ბარნოვის ქ. № 26-ში მდებარე სახლს, რომელშიც 1918-24 წლებში ცხოვრობდა სოლომონ ზალდასტანიშვილი, გაუქმდეს მემორიალური დაფა.

2. თბილისში, კალინინის ქუჩას, რომელზეც განლაგებული იყო საქართველოს ეროვნული არმიის საავტომობილო ნაწილი და მის მეთაურობდა სოლომონ ზალდასტანიშვილი, ეწოდოს მისი ხსენებით.

3. ქართულმა ეკლესიამ სოლომონის ტაძარში სოლომონ ზალდასტანიშვილს გადაუხადოს პარაკლსი.

გურამ შარაძე

სურათი: სოლომონ ზალდასტანიშვილი; წიგნის გარეკანი; (შემოთ მარჯვნიდან) პოეტო შალვა ამირეჯიბი, სოლომონ ზალდასტანიშვილი, (ქვემოთ მარცხნიდან) მარი ხირსელი, გივი და ოთარ ზალდასტანიშვილები.

ლია წერილის პასუხად

წავიკითხეთ გზით „ახალგაზრდა ივერიელი“ (16.06.90 წ.) გამოქვეყნებული „ლია წერილი ბატონ ირაკლი ანდროიძეს“. გულწრფელად გითხრათ, არ გავგვირგვინებია საქველმოქმედო ასოციაცია „ალორძინების“ ასეთი განცხადება, რადგან, ანალოგიური წერილების დაბეჭდვა ქართულ პრესაში თითქმის მოდალ იქცა და ოფიციალური ორგანოების დისკრედიტაციისაკენ არის მიმართული...

ევერ არ მებარება, ასოციაცია „ალორძინება“ ფრიად კეთილშობილურ მიზანს ისახავს და როგორც თვითონ ამბობენ, არსებობის ერთ წლის მანძილზე „არც ისე ცოტა რამ გააკეთა მისი ინიციატივით“. მათგან, მაღლობის მეტი რა გვეთქმის ასოციაციის გამგეობის მისამართით, რადგან, ამავე არ დაუკარგეს და საჭიროდ აცხადებენ, რომ ამ კეთილ საქმეში „ლომის წილი“ თურმე ბატონ ირაკლისაც მიუძღვის!

პრობლემა, რომელიც ასოციაციის დღემდე აწუხებს და „ლია წერილის“ საფუძველიც გამხდარა, საერთო პრობლემაა და მისი გადაწყვეტა მარტო ერთი კაცის სურვილზე არ არის დამოკიდებული. საქმე იმაში გახლავთ, რომ თბილისში თითქმის ყოველდღიურად ახალ-ახალი საქველმოქმედო ასოციაცი-საზოგადოებრივი იქმნება და მათი აბსოლუტური უპირავლესობა ოფისების გამოყოფაზე პრეტენზიებს აცხადებს, თანაც... ქალაქის ცენტრალურ ნაწილში.

ყოველივე ამან გვიკარხანა საქალაქო პრესაში გავგვეკეთებინა ოფიციალური განცხადება, სადაც გამოკვეთილად ჩანდა აღმასკომის პოზიცია: იმ დროს, როცა ათეულ ათასობით თანამოქალაქე წლების მანძილზე თავშესაფარის ელოდებოდა უხერხულიც კია ასე ხელოვნებით ოფისების გაცემაზე ლაპარაკი.

ჩვენი იქვე წამოვყენეთ კონკრეტული წინადადება, რომ საქალაქო საბჭოს აღმასკომი მზად არის დინტერესებულ ორგანიზაციებს გამოუყოს მიწის ფართობი შტაბ-ბინების ასაშენებლად (სხვათაშორის, ასეთი პრაქტიკა დიდი ხანია არსებობს საზღვარგარეთის ცივილიზებულ ქვეყნებში).

გვესმის, რადგან რთულია უბინაობის პირობებში ასოციაციის საქმიანობა, მაგრამ ისიც კარგად ვგანსჯავს, რომ ასოციაცია „ალორძინებას“ შეეწყინა პარტიასთან ერთად დროებით გამოეყო თავშესაფარი მუშტაილის ბაზონ, თუ რატომ თქვეს უარი ამ შესაძლებლობაზე, ჩვენი ის გაუკვეველია...

გამოვხატავთ რა საქალაქო საბჭოს აღმასკომის პოზიციას, გაცნობებთ, რომ აღმასკომი კვლავაც გულისხმობს თხოვნებს ასოციაცია „ალორძინებისათვის“ პრობლემის გადაწყვეტას, თუმცა კონკრეტულ ვადას ჯერ-ჯერობით ვერ შემოგთავაზებთ.

საქალაქო საბჭოს აღმასკომის პრეზიდენტი

მოქალაქეთა, ორგანიზაციებისა და ფიზიკური პირებისათვის საპუბლიკო

გაცნობებთ, რომ რუსთაველის საზოგადოების ანგარიშსწორების ანგარიში გადატანილია „ივერტანში“.

ჩვენი რეკვიზიტები: თბილისი, „ივერტანის“ მრეწველმწარმოების საოპერაციო სამართველო, ანგ. № 000161700, 700020.

კოდი 521921.

განცხადება

ჩვენი ვაზნის 30 ივნისის ნომერში მე-6 გვერდზე გამოქვეყნებულ მასალაში გვიპარა უზუსტობანი. ეკრძოდ, მეორე სვეტის ბოლო ამზაცში უნდა იყოს: „საქართველოს პირველმა მეფემ ფარნავაზმა, რომელიც გამეფდა 27 წლის ასაკში და შექმნა მწიგნობრობა ქართული“. მესამე სვეტის მე-15 სტრიქონში უნდა იყოს „3-ჯერ აღემატება“, ამავე სვეტში ბოლოდან მე-19 სტრიქონში, ამოცანის პირობაში უნდა ჩაემატოს „უკან კი დაბრუნდა 5 კმ/სთ სიჩქარით“. დანარჩენი როგორც ტექსტშია.

საზოგადოებრივი-პოლიტიკური ორგანიზაციის — სრულიად საქართველოს პედაგოგთა სამართლებრივი და ცივილიზაციის დამაარსებელი საინფორმაციო ცენტრი, ვეკმით რა აღნიშნულ ორგანიზაციის ერთ-ერთი უმთავრესი მიზანმიმართული მიმართულებაა საზოგადოებრივი ცხოვრების განვითარების ხელშეწყობა და მისი უფლებების დაცვა. ამ მიზანმიმართული მიმართულების განხორციელების მიზნით, ცენტრის მიერ დაარსდა საინფორმაციო ცენტრი, რომელიც საინფორმაციო ცენტრის მიერ დაარსდა.

პარტიის გაკორტეზებული პოლიტიკა, საბჭოებისა და დარგობრივი პროფესიონალების ეკონომიკურმა უძლებობამ, უწყვეტი უნი-ფორმით და ორხელისუფლებიანობამ სკოლა ფაქტობრივად კანონგარეშედ გამოაცხადა, იგი ძირითადი ფუნქციის დაკარგვამდე მიიყვანა.

ორი წლის წინ სტიქიურად დაწყებულმა საბრძოლველმა გამოსვლებმა, ხელისუფლებისა და უწყებების დაწოლამ, აქტიური პოლიტიკური ბრძოლიდან შედარებითი საზოგადოებრივი გამორიცხვა და მის ნაცვლად სოციალურად და პოლიტიკურად უმწიფარ მოსწავლეებს უბიძგა. აგორებულმა ქვეშევრდის ძალა შეიძინა. კალაპოტიდან ამოვარდნილი სკოლა მღვრიე მორევეში აღმოჩნდა. დაიღვრა ორგანიზებული მოსწავლეების რიგები, დაიწყო განუყოფელი, გაკვეთილების უბიძგოდ გაცდენა, მოსწავლეთა სკოლაში უწყინოდ, უჩინოდ, უფროსად გამოცხადება, შემეცნებითი და აკადემიური დონის დაქვეითება, მასწავლებლისადმი რიღისა და მოკრძალების უფულებიერება, უფროს-უმცროსობის ტრადიციების უკუგდება, გაკვეთილების უბიძგოდ გაცდენებმა მზარდს ქუჩისკენ უბიძგა. ხოლო კოდის დაბალმა დონემ, სწავლებებისა და აღზრდის გათიშვამ მას შრომისადმი ცინიკური დამოკიდებულება გამოუქმნა, საღიშამდე გააუფრთხა მისი სული. სკოლაში შეჭრილი არადემოკრატიული დემოკრატია განუთხოვდა და ანარქიამ, ხოლო პიროვნების თავისუფლება უდისციპლინობაში გამოიხატა, რამაც სკოლას ზნეობრივი აღზრდის ფუნქცია დაუკარგა. ბევრმა დირექტორმა მართვის სადავეები დაკარგა და სკოლა მთლიანად თვითღონებზე მიუშვა.

ბევრსაც, ხელმძღვანელსაც და რიგითსაც, ხელი გაეშარა, თავისი უნიათობა და არაპროფესიონალიზმი არეულ სიტუაციას ამოაფარა, თვითდამშვიდების მიეცა, ხოლო მომთხოვნ-პრინციპულ პედაგოგ-ხელმძღვანელებისადმი ობსტრუქციები დაიწყო, რაც შემთხვევაში მათთვის სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფის მიყენებაც, თანამდებობიდან გადაყენებაც შექმნილი სიტუაცია და სკოლის მიმართ გაწყვეტა და კარის პოლიტიკამ მასწავლებელი უფლებიერად და შეურაცხყოფილად, სკოლა უმართავად, ხოლო პედაგოგიური საზოგადოება უპატრონოდ აქცია. აღნიშნულს 70 წლის მანძილზე სკოლაში არსებული გა-

ნუკლონობა, მასწავლებლის უმდაბლესი ეკონომიური მდგომარეობა, მისი სოციალური, პოლიტიკური და ორბიდიული უფლებების დაუცველობა დამატა.

სკოლის კატასტროფის თავი და თავი საყოველთაო სავალდებულო სწავლება, რომლის კანონით გაუქმება მთავრობას ხელს არ აძლევს, რამეთუ იგი მოსწავლე-ახალგაზრდობის დილტანტებად აღზრდის შესანიშნავი მეთოდია, ხოლო დილტანტები ადვილი სამართავია. დილტანტებად აღზრდის მაგალითია 40-45 მოსწავლე-ინი საფინანსო კლასები და მის ფონზე არსებული უღარიბესი მა-

ნებული პროტექციონიზმი, არაპროფესიონალიზმი და ძმობიობა. მართალია, არსებული ხელმძღვანელობა ცდილობს სხვადასხვა ფორმით, მეთოდებითა და რეფორმებით შეაღამაზოს სკოლის ცხოვრება, მაგრამ გარეგანი კონსტრუქციის შენაარს ვერ ცვლის, ამით თავს ვერ მოვიტყუებთ.

შექმნილი სიტუაციაში მასწავლებლობას ლოდინს დრო არ აქვს, იგი სიტყვიერად საქმეზე უნდა გადავიდეს. ვგრძნობთ რა უმძიმეს მდგომარეობას, ვიწყებთ ბრძოლას მასწავლებლის ეკონომიკური, პოლიტიკური, იურიდიული უფლებების დაცვისა და პროფესიული ღირ-

მომატების, საშემოსავლო გადასახადებიდან განთავისუფლების, ბინებით უზრუნველყოფის, ჯანმრთელობის დაცვისა და სამედიცინო მომსახურების გაუმჯობესების, საპენსიო ასაკის შემცირების, პენსიების გაზრდის, გამოჩენილი პედაგოგების სახელობის სტიპენდიების დაწესებისა და სწავლის ფინანსების დანიშნისათვის, პრავალშილიანი პედაგოგი დედების, ქვრივების, ობლებების, მარტოხელა და ინვალიდი მასწავლებლების მორალური და მატერიალური დახმარების გაწევისათვის, საფინანსო კლასებში მოსწავლეთა რაოდენობის მინიმუმამდე დაყვანის, შთან და ქართველებით ხა-

ყოველგვარი არაპედაგოგიური საზოგადოებრივი დატვირთვისა და მეორეხარისხოვანი ბიუროკრატიული მეთურგებისაგან განთავისუფლების, დღემდე სკოლებში მოქმედი დრომოკუმული და მიუღებელი ბრძანებების, დებულებებისა და ინსტრუქციების გაუქმების, პედაგოგიური, მათ შორის ხელმძღვანელი კადრების დანიშნვა-განთავისუფლებაზე რეკომენდაციის გაწევის, დაბალი კვალიფიკაციისა და პედაგოგიური ეთიკის ნორმების უხეშად დამარღვევი მასწავლებლების სასწავლო დაწესებულებებიდან უცილობლად გაყვანისათვის.

სრულიად საქართველოს ყველა მასწავლებელს. პოლიტიკური პარტიასა და დაჯგუფებას მიმართვა

ტერიტორიულ-ტექნიკური ბაზა. პოლიტიკურმა წყობამ სკოლა მის პროტოტიპად აქცია, საზოგადოებაში მას როლი და დანიშნულება დაუკარგა. მასწავლებელი ხელი-სუფლებზე აბსოლუტურად დამოკიდებული და არაფრისმქონე აღმოჩნდა, დაუქვეითდა პოლიტიკური აქტივობა, ერის წინაშე პასუხისმგებლობა, იგი ზემდგომი ორგანოების ნებისა და სურვილის უსიტყვო შემსრულებლად იქცა.

არსებობისათვის ბრძოლაში ბევრმა პედაგოგმა საზოგადოებაში გაბატონებულ ჩრდილოვან მხარეებს ვერ გაუძლო, მისი სული გაუხეშდა, მასსა და საზოგადოებას შორის ექვემდებარება და მოსწავლეს შორის უნდობლობა ჩამოწვა, სკოლა იხვევა, როგორც საზოგადოებაში, შემწყვარბელობისა და მიმტეველობის გრძნობა დაკარგა, მოსწავლეთა შორის საღიშამდე, დანაშაულობა და მკვლელობამ იმპლაგრა, სკოლა სოციალური წყობისა და საზოგადოების თანატოლი და თანაზიარი, ხოლო უღანაშაულო მასწავლებელი გაიქცვის ობიექტი გახდა. თუ სკოლასა და მასწავლებელს დროზე არ ეშველა, სულ მალე განკითხვის საფარი აღმოჩნდება საქართველოს პედაგოგიური საზოგადოება.

მოკლუნათა მსვლელობას ამტარებს ისიც, რომ რესპუბლიკაში დიდია ახალგაზრდა მასწავლებელთა არა დროებითი, როგორც ამას მმართველი ხელმძღვანელობა გეიკიყენებს, არამედ ქრონიკული უმოწყვრება. მოუთმენელი ხდება სკოლებში და სასწავლო დაწესებულებებში პედაგოგებად და ხელმძღვანელებად მუშაობა და ხელმძღვანელების დაწინაურება, სისტემაში გაბატონ-

ების აღდგენა-შენარჩუნებისათვის. კავშირის მიზანი ჰუმანურია, მრწამსი — ქრისტიანული, ხოლო პოლიტიკური ბრძოლის ფორმები — შვედობიანი. სრულიად საქართველოს პედაგოგთა სამართლებრივი დაცვის კავშირი (სპსდ) იქნება იურიდიული პირი, წარმოდგენილი როგორც დამოუკიდებელი საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ორგანიზაცია, იმდღეაწეს საქართველოს ფარგლებში, შეეცდება საქართველოში არსებული ყველა საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ორგანიზაციებთან კონსტრუქციულ თანამშრომლობას. სკოლისა და მასწავლებლის საზოგადოებრივი მოღვაწეობის და მისი ღირსების შემოხვევად ან მის პროფესიულ საქმიანობაში უხეშად ჩამარცხ ყველა ორგანიზაციასთან, უწყვეტსთან და პირთან გამოვა ოპონენტის როლი.

სსსტ მხარს უჭერს ეროვნულ-განმათავისუფლებელ მოძრაობას, ჯანსაღი საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ორგანიზაციების, ქართველი ერისათვის სასიცოცხლო ინტერესების პრინციპულ მოთხოვნებს, იბრძობებს (სკოლების, ბავა-ბალების, ჩვილ-ბავშვთა სასწავლო, სპორტული სკოლების, სკოლა-ინტერნატების, პროფესიულ-ტექნიკური სასწავლებლების, მუსიკალური სტუდიებისა და სასწავლებლების*) პედაგოგთა და აღმზრდელთა სოციალური მდგომარეობის გაუმჯობესებისათვის; კვირეული დატვირთვისა და პედსტაჟის შემცირების, ხელფასის

ღებად დასაბლბელ რაიონებში ახალგაზრდა მასწავლებელთა გაგზავნის, ახალგაზრდა ნიჭიერი მასწავლებლების პედაგოგიური დახელოვნების მიზნით უცხოეთში მივლინების, სწავლამოწყურებელი და ხელმოკლე ოჯახების მოსწავლე შეიღობისათვის სტიპენდიების დანიშნის, გამორჩეული პედაგოგიური და საზოგადოებრივი საქმიანობის პედაგოგთათვის დამსახურების წოდების განსაზღვრისა და საიუბილეო თარიღების აღნიშვნის, სკოლების პედაგოგიური კოლექტივების აბსოლუტური დამოუკიდებლობის, მათ შორის პედაგოგთა ატესტაციის ჩატარებისა და შედეგების მიხედვით მასწავლებელთათვის ხელფასის განსაზღვრის უფლებების, კურსდამთავრებული უმაღლეს სასწავლებლებში მისიღები გამოცდების ჩასაბარებლად პედაგოგიური საბჭოს რეკომენდაციის გაწევის, ოქროსა და ვერცხლის მედლის გაცემის, სკოლის პედაგოგიური კოლექტივისათვის უფლებების მინიჭების, შეიღობის აღზრდაზე მშობელთა პასუხისმგებლობის ამაღლების, სასწავლო საგნების შეცვლისა და მინიმუმამდე შემცირებისათვის, სასწავლო დაწესებულებების მატერიალური ბაზის ამაღლებისა და სახელმძღვანელოების გაუმჯობესებისათვის. სასწავლო დაწესებულებების დედეოლოგია-ციისა და დემოკრატიისათვის, არანაციონალურ სკოლებში გაძლიერებული ქართული ენისა და ლიტერატურის, საქართველოს ისტორიისა და გეოგრაფიის სწავლების დამკვიდრების და საგამოცდო ნიშნის ატესტატი შეტანის, ეროვნული სასკოლო ფორმის შემოღების, მოსწავლეთა შინაგანაწესის შეცვლის, მასწავლებელთა

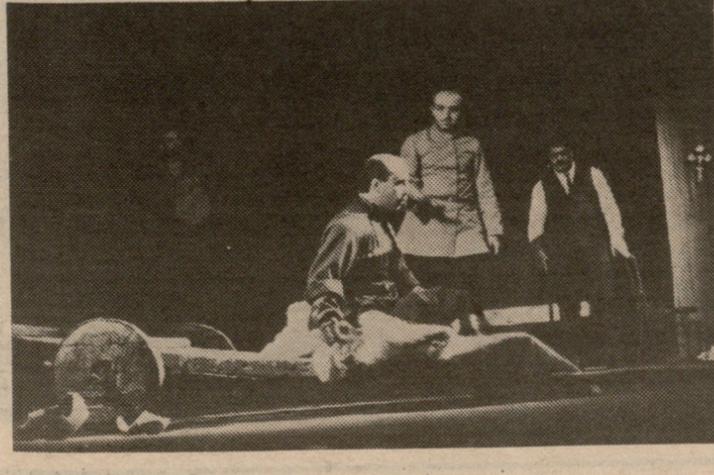
ხელმძღვანელობა და ეყრდნობა რა ცივილიზებული სამყაროსათვის მიღებულ მოთხოვნებსა და ნორმებს, განსაკუთრებით კი ადამიანის უფლებათა დაცვის საყოველთაო დეკლარაციას, მომავალი საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ორგანიზაცია სრულიად საქართველოს პედაგოგთა სამართლებრივი დაცვის კავშირის (სპსდ) საინფორმაციო დამფუძნებელი ჯგუფი მოვიწოდებთ:

ვიყოთ ერთგული ილიასა და იაკობის პედაგოგიური მემკვიდრეობისა, ვიბრძოლოთ მათ მიერ ნაანდერძევი ქართული ტრადიციული სკოლის შენარჩუნებისათვის, ნურავის ვუ მივცემთ უფლებას ჩრდილი მთაყუნის მასწავლებლის წმიდათაშენადა სახელს, თუ სკოლა ერის ფუძე და მისი ხვალისდელი დედა, მასწავლებელი. მისი ლამაზარია. არასდროს ქართველ სკოლასა და მასწავლებლებს ისე არ გასჭირვებია, როგორც დღეს. იგი თხოვს დასმარებას, თანაგრძობასა და თანადგომას. გასთვდეთ, დამოუკიდებელი საქართველოს ბედი ჩვენს ხელთაა, თავისუფალ საქართველოს სულიერად და ფიზიკურად ჯანმრთელი ახალგაზრდობა სჭირდება, მისი წყნობა კი მხოლოდ ერისა და ხალხის მიერ დაფასებულ და ამბლბებულ მასწავლებელს შეუძლია.

დაბეჭდვითი გზით, გულრილად ნუ წაიკითხავთ ჩვენს მოწოდებას, მასში სრულიად საქართველოს მასწავლებლების გულსიტყვილია ჩადებული. გაეცნობით რა აღნიშნულ მოწოდებას, მიმდინარე წლის 1 სექტემბრამდე კავშირის პროგრამისა და წესდების გასაცნობად, დამფუძნებელი კრების მოსამზადებლად მომრძანდით ან დაგვირეკეთ შემდეგ მისამართსა და ტელეფონებზე:

ქ. თბილისი, საირმის ქუჩა, კორპუსი 2, ბ. 18. გოჩა გურგენიძე.
88-92-79; 87-50-48; 89-89-70.
ღმერთი იყოს ჩვენი შემწე!
საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ორგანიზაციის — საქართველოს პედაგოგთა სამართლებრივი დაცვის კავშირის დამფუძნებელი საინფორმაციო ჯგუფი.
1990 წლის 18 მაისი.
ქ. თბილისი.

თეატრალური პრეპიარაბი პეკუნება დიდ აკაკის

სურათში: სცენა სპექტაკლიდან „აკაკი“.

კიათურის აკაკი წერეთლის სახელობის სახელმწიფო თეატრის სცენაზე პრეპიარა. მაყურებელს უჩვენებენ გიორგი ხუნაშვილის ლიტერატურულ-დრამატულ ინსცენირებას „აკაკი“.

დიდი ქართველი პოეტისა და საზოგადო მოღვაწისადმი მიძღვნილი ინსცენირება რეჟისორმა გიორგი ბაბილაამ დადგა. ქორეოგრაფია და მუსიკალური გაფორმება ლია არსენიძის ეკუთვნის. მხატვრია ელგუჯა ჯონაძე.

აკაკი. როლი შეასრულა მსახიობმა ამირან ნასყიდაშვილმა. სპექტაკლში მონაწილეობენ საქართველოს სსრ დამსახურებული არტისტები როდერ ჩაჩანიძე, იზა ჯიშკარიანი, ლია თავაძე. მსახიობების სოსო ჩაჩანიძე, გურამ შუკაიძე, ნელი გულიაშვილი, თამარ ირემაძე, ანზორ ცაბაძე და სხვები.

სურათში: სცენა სპექტაკლიდან „აკაკი“.

საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მომხრების პოლიტიკურ პარტიამ და ორგანიზაციამ მრავალი მხარდის შეხვედრა

26 და 28 ივნისს გაიმართა მრავალი მხარდის XVI და XVII შეხვედრები. პირველ შეხვედრაზე გადაწყვეტილი იქნა საზოგადოებისა და მრავალი მხარდის წარმომადგენლების ერთობლივი გამგზავრება ყვარელში სტუმრობისათვის ობიექტური სურათის გაცნობისა და ორმხრივი ინფორმაციის მიღების მიზნით. მომზადებულ სტუდენტ და ვით მიხედილობისთვის განმარტების მიცემა — ეროვნული მოძრაობის გათიშვა გამოწვეულია არა პირველი უმუშევრობის გამო, არამედ პოზიციითა დამატებული განსხვავებით; საინფორმაციო ქართველთა პრობლემების თაობაზე აზერბაიჯანისა და საქართველოს მთავრობებისადმი მიმართვა; მუშაობის ჩატარება უზენაესი საბჭოს მომავალ სესიაზე პარტიების შესახებ კანონის სრულყოფილი სახით მისაღებად. მოსმინის ბატონ ვაჟა ადამიას განცხადება ბოგდანოვიკის ბანკიდან მერაბ კოსტავის ფონდის სახელმწიფოებო დოკუმენტების გაცემის შესახებ. დისახეს საქართველოდან ყოველწლიურად 15 მილიონი მანეთის ღირებულების ოქროს „ჯარის“ სახით გატანის სა-

წინააღმდეგო ღონისძიებანი. მეორე შეხვედრაზე გადაწყვიტეს: უზენაეს საბჭოსთან მომუშავე კომისიის მორგე სხდომაზე კომისიის სტატუსისა და მისი მუქმიბი შემადგენლობის საკითხის გადაწყვეტის დაყენება; დავით მიხეილიძის შიშვილობისათვის დაკავშირებით მრავალი მხარდის განცხადების გამოქვეყნება პრესაში; 31-ე ქარხნის მშრომელთა მოთხოვნით მათთან შეხვედრა და ქარხნის მოსალოდნელი დემონტაჟის თავიდან აცილების ზეზების გამოქმნა; მინისტრთა საბჭოს კუთვნილი ოქროყანის აგარაკების მერაბ კოსტავას ფონდისათვის გადაცემის მოთხოვნა მათი ბავშვთა საწარმოებში უმაღლესი სამკურნალო დაწესებულებად გადაკეთების მიზნით; ამაჟამად ამ აგარაკებში შესახლებული უბნითა ოქროყანის მუშის ნაკვეთების გამოყოფის და სახლების აშენების უფლების მოთხოვნა მთავრობისაგან სათანადო სესხების გაცემით.

საქართველოს ინფორმაციის დამოუკიდებელი სააგენტო „მაცნე“

წინააღმდეგობა ორივე რუკა ივანე ჯავახიშვილისეულია. პირველი ქართული ენაზე გამოცემული 1919 წელს და თან ერთვის მის მეტად მნიშვნელოვან მონოგრაფიას: „საქართველოს საზღვრები“ — ისტორიულად და თანამედროვე თვალსაზრისით განხილული, რომელსაც ათეული წლების მანძილზე საბჭოური ვერტო ჰქონდა დადებული და, ამდენად, იგი ხელმოწვევად იყო ქართველი მკვლევრებისათვის. წიგნის ბოლო 51-ე გვერდზე ივანე ჯავახიშვილი წერს: „ამ მონოგრაფიას დართული აქვს რუკა, რომელიც დამზადებულია სამხედრო სამინისტროს ტოპოგრაფიულ განყოფილების მიერ, რისთვისაც მის უფროს პრაქტიკოს გენ. ახ. ბენაშვილს და ტოპოგრაფიულ განყოფილებას დიდი მადლობა მოვასხენებ“. მართლაც რომ დიდად სამადლო და საშვილიშვილო საქმეა ორივე მხარისაგან გაკეთებული. რუკის ქართული ვარიანტი, როგორც ბატონი ივანე ჯავახიშვილის ნაწერიდან ჩანს, წიგნის თითოეულ ეგზემპლარს თან უნდა ჰქონოდა დართული, მაგრამ სამწუხაროდ იგი ერთეულებს თუ მოპყვა და დღისათვის მისი ორიგინალი იშვიათი გამოცემის სახით, ვინმეს თუ აქვს შემონახული. აქვე ერთს დავძენ: ჩვენთვის უცნობია თუ რა ტირაჟით გამოიცა ბატონი ივანე ჯავახიშვილის ესოდენ საჭირო წიგნი და რუკა. სამწუხაროდ, არც ერთზე და არც მეორეზე სათანადო მინიშნება არ არის.

ახლა ივანე ჯავახიშვილისეული ქართული რუკის შესახებ: მასზე დიდ მეცნიერს ასეთი პირობითი ნიშნები გაუკეთებია: 1. ყოფილი რუსეთის იმპერიის საზღვარი; 2. საქართველოს სახელმწიფოს ისტორიული საზღვარი; 3. საზღვარი სომხების მოთხოვნილები-სამებრ და 4. საქართველოს საზღვარი რუსეთთან ხელშეკრულების დადების დროს.

რუკაზე არსებული მესამე პირობითი ნიშნისაგან კარგად ჩანს სომეხ დაშინაველთა წინდაუხედავი მოქმედება საქართველოს მიმართ. მე ხაზს ვუსვამ სომეხ დაშინაველთა დანაშაულს და არა საერთოდ სომეხ ხალხსას, რომელთათვისაც საქართველო ის ქვეყანა იყო, როგორც ბატონი ივანე ჯავახიშვილი ამბობს, „სადაც მათ თავისუფლად შეუძლიათ ცხოვრება. საქართველოში არასოდეს არც ერთხელ, არც სარწმუნოებრივი დევნა არ ყოფილა. ამიტომ იყო, რომ დევნილი სომხები ჩვენში ეძებნენ და პოულობდნენ კიდევ თავშესაფარს“.

სწორედ ამიტომ ასე შევლავალ ატყვი სომეხთა და ქართველთა საუკუნოებრივ კეთილ-

მეზობლურ ურთიერთობას 1918 წლის ქრისტეშობისთვის. ახლა რამდენიმე სიტყვა ივანე ჯავახიშვილისეულ საქართველოს რუკის ფრანგულ ვარიანტზე. მას

ერთხელ კი „დიდება“ — ავტორისეული (ე. ი. კოტე ფოცხვერაშვილის — დ. ც.) პირველი გამოცემა 1918 წელს, ქუთაისში ი. კილაძის სტამბაში, საქართ-

ყოფილების ხელნაწერთა ფონდში, მეორე ნაწილი კი კ. კეკელიძის სახელობის ქართულ ხელნაწერთა ინსტიტუტში ინახება. აქვე აღვნიშნავთ, რომ საბუთების უმ-

ნი — „გავათავისუფლოთ საქართველო“, გამოცემული პარიზში 1919 წელს. ამ წიგნში მოკლედ აღმოცემულია საქართველოს ისტორია, მისი ძველი სახელმწიფოებრივი ტრადიციები, დახასიათებულია ქართველი ხალხის თვითმყოფადი კულტურა, მისი დამოუკიდებელი სული და დასაბუთებულია კანონზომიერება მისი სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობისა. ყველაზე საინტერესო ის არის, რომ წიგნს თან ერთვის ფრანგულენოვანი ივანე ჯავახიშვილისეული საქართველოს რუკა.

რუკის ფრანგული ვარიანტი ქართულის იდენტურია, მხოლოდ იმ განსხვავებით, რომ მასზე აღნიშნული არ არის პირობითი ნიშანი: „საზღვარი სომხების მოთხოვნილებისამებრ“. უცხოურ ენაზე ამ რუკის გამოცემისას, როგორც ჩანს, ქართველებს ჩვეული სიღინჯე და გონიერება აღმოჩნდა. მათ თავიანთი მოქმედებით უხერხულობაში არავინ არ ჩააყენეს და არც არავის ერთგოა მიწას არ შესცილებია.

ერთს დიდი მეცნიერის ივანე ჯავახიშვილისეული ორივე რუკა ამჟამად, საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლის პერიოდში, მეტად საჭირო და უტყუარი დოკუმენტია. მათი ისტორიული ღირებულება არა მარტო წარსულის აღსაქმელად, არამედ სამომავლოდაც მეტისმეტად დიდი მნიშვნელობის ვახლავთ.

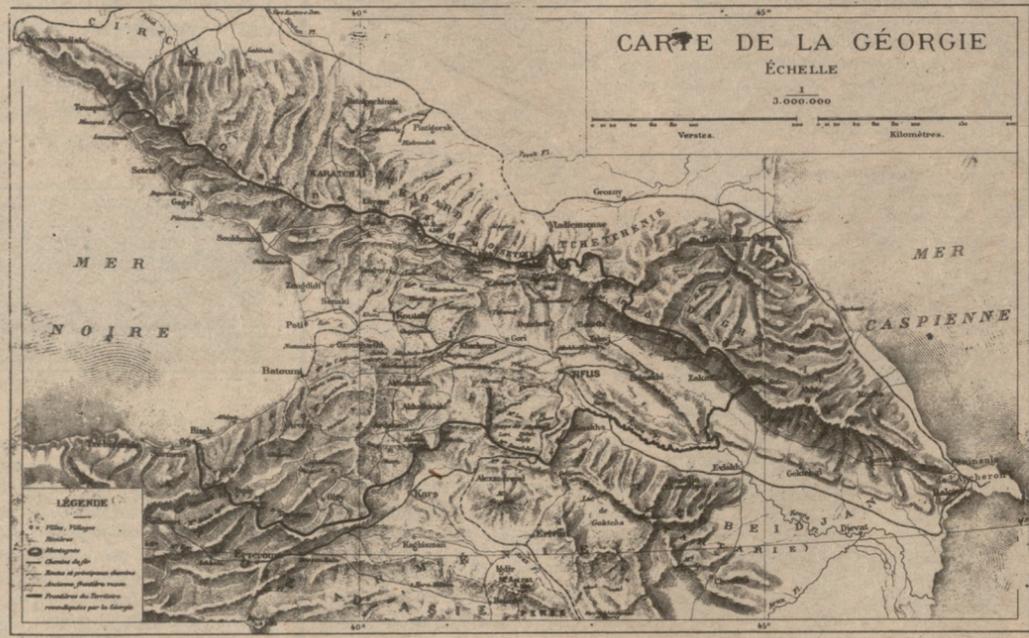
თუ ავამეტყველებთ ივანე ჯავახიშვილისეულ უტყუარ საბუთს — რუკას, ასეთ სავალალო შედეგს მივიღებთ: საქართველოს დამოუკიდებელი რესპუბლიკის ტერიტორია 1921 წელს 91110 კვადრატული კილომეტრი იყო, ე. ი. 21000 კვ. კმ-ით მეტი, ვიდრე დღესაა. მოახდინა რა საქართველოს ანექსია საბჭოთა რუსეთმა 1921 წლის თებერვალში, არად ჩააგდო მისი ისტორიული წარსული და ბოლშევიკების ბელადმა ვ. ი. ლენინმა პარიზში გაასხვისა: ართვინის 3339 — კვ. კმ; ფოცხოვის 588 კვ. კმ; არტაანის—5137 კვ. კმ; ოლთისის — 3051 კვ. კმ; ბორჩალოს — 3812 კვ. კმ; ზაქათალის — 3564 კვ. კმ. ქართული მიწები, ზოლო სოჭი და მისი მიმდებარე ტერიტორია რუსეთმა ისეთი სიხარბით ჩაიჭიბა, თითქოს მიწის სიფრთხილისაგან სული ეხუთებოდა.

ასე და ამგვარად, შემოგვრჩა დაკარგული საქართველო, რომელიც დღეს თამამად იღვწის თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის. ღმერთმა ხელი მოუმართოს. ამინ!

დუმიანა ცინცაძე

საქართველოს საზღვრები

სრულიად შემთხვევით მივაგენით თბილისში ერთ-ერთ ოჯახში სამოციანი წლების დასაწყისში, ყიფიანებისეულ არქივში, მრავალ საინტერესო ხელნაწერთან და დოკუმენტურ მასალასთან ერთად: საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტი-დენი, ქართული

ველოს დერბი, ქართული ფულის ნიშნები, ასობით ხელნაწერი, პერიოდიკა და სხვა.

ყიფიანებისეული არქივის ხელნაწერთა ერთი ნაწილი დაცულია აკადემიკოს ს. ჯანაშიას სახელობის საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის ახალი ისტორიის გან-

რავლესობა არაქართველენოვანია. საერთოდ კი მათი მეცნიერული შესწავლა და დამუშავება ალბათ ბევრს გვეჩვენებს ერის ისტორიის მეტად საყურადღებო მონაკვეთზე.

ყიფიანებისეული არქივში აღმოჩნდა ვინმე ანდრე ბელის წიგ-

პასუხი ნებისიერ შეკითხვებზე

რედაქციაში რამდენიმე ბარათი მოვიდა: საშუალო სკოლის კურსდამთავრებულნი — რამაზ კეიშვილი (ლანჩხუთი), მარად კომლამე (გურჯაანი) და სხვები გვწერენ, რომ რაიონულ საპასპორტო განყოფილებაში ვერ მოახერხეს პასპორტის აღება იმ მიზეზით, თითქოს სათანადო ფორმა რუსეთიდან უკვე აღარ იგზავნება. უმაღლეს სასწავლებლებში კი მისაღები გამოცდების ჩასაბარებლად მათი საბუთები პასპორტის წარდგენის გარეშე არ მიიღება. კურსდამთავრებულთა თხოვნის გამო სიტუაციაში გარკვევა ვთხოვეთ რესპუბლიკის საპასპორტო მაგიდის უფროსს დემურ ლაღანიძეს:

ჩვეულებრივ საჭირო რაოდენობის პასპორტზე შეკვეთებს სააკაშვილო შინაგან საქმეთა სამინისტროს ვუგზავნით, მაგრამ მიმდინარე წლის ანგარიშზე არც ერთი ცალი არ მიგვიღია. მიზეზი? პასპორტებს ყველა რესპუბლიკისათვის პერმის ფაბრიკა ამზადობს, რომელიც საზღვარგარეთიდან უბეჭდის მისალას (იგი ერთსაირია როგორც ჩვენი, ასევე უცხოური პასპორტისათვის). წლებიანდელი შეკვეთის შეუსრულებლობის მიზეზი საერთოდ ქალაქის დეფიციტი, აგრეთვე, ტური-სტთა რიცხვის გაზრდასთან და-

კავშირებით საზღვარგარეთულ პასპორტებზე მეტი მოთხოვნა გახლავთ, მაგრამ 10 ივლისისთვის მათ საჭირო რაოდენობით მივიღებთ. მანამდე კი უმაღლეს სასწავლებლებში შემსვლელებსაც (და სხვებსაც) შეუძლიათ რაიონულ საპასპორტო განყოფილებაში აიღონ დროებითი (ერთი თვე მოქმედი) შემსვლელი ფორმა № 9, რომლის საფუძველზე უმაღლესში მიმღები კომისია ჩაიბარებს მათ დოკუმენტებს.

მორალისა და საპირფარეოს განყოფილება.

1989 წლის 11 ოქტომბრიდან სრულიად საქართველოს მასშტაბით მიმდინარეობს საოკუპაციო არმიის სამსახურისადმი ბოიკოტის აქცია.

წვევამდებები, რომლებიც ბოიკოტს უცხადებენ დამპყრობლის არმიის სამსახურს, თანადგომასა და მხარდაჭერას პოულობენ არა მარტო საქართველოში არსებული პოლიტიკური ორგანიზაციებისაგან, არამედ მათ მხარს უჭერს ქართველი ერი, რაც დასტურდება უამრავი რეზოლუციით, მიმართვითა და პეტციით არსებული ხელისუფლებისადმი, სადაც ნათქვამია, რომ — ჩვენ სრულ თანადგომას და სოლიდარობას ვუცხადებთ გაფიცულ ახალგაზრდებს და კატეგორიულად მოვითხოვთ შემდეგს: ხელისუფლებამ უნდა მისცეს სამხედრო საპროტესტო აქციის მონაწილეებს ყოველგვარი რეპრესიების დაუშვებლობის სრული გარანტია. წინააღმდეგ შემთხვევაში ქართველი ერი მიმართავს უკიდურეს და საყოველთაო პოლიტიკურ ზომებს“.

დღისათვის ცხადი გახდა, რომ შევიწროებას განიცდიან სამხედრო სამსახურზე ბოიკოტის გამომცხადებელი მოქალაქეები (წვევამდებები, ჯარის ნაწილებიდან გამოქცეული ახალგაზრდები, სამხედრო ვალდებულება მოხდინი, რომლებმაც ჩააბარეს სამხედრო ბილეთი).

საქართველოს მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის ბ-ნ ნოდარ შითანაშაას

საქართველოს ეროვნული ფორუმის საოკუპაციო არმიისადმი ბოიკოტის კომისია „ქანება 49“-ის

მიმართვა

მოქალაქეები მიწერის მოწოდებისა და სამხედრო ბილეთების უქონლობის გამო ინსტანციებში აწყობიან წინააღმდეგობებს, ვერ ეწყობიან სამსახურში, რაც ხელს უწყობს უმუშევრობასა და სხვა სახის დანაშაულობებს. მათ საბუთებს არ იღებენ უმაღლეს და საშუალო სპეციალური განათლების ინსტიტუტებში, არ წერენ საცხოვრებელ სახლებში, არ აძლევენ ავტომანქანის მართვის მოწოდებასა და ა. შ.

ჩვენი ცხოვრების ყველა სფეროში ფიგურირებენ და ერევიან სამხედრო ინსტანციები, რაც წარმოადგენს ადამიანის საყოველთაო უფლებების უხეშ დარღვევას.

ყოველივე ზემოთ თქმულიდან გამომდინარე, აუცილებლად მიგვანია სამხედრო ინსტიტუტის უხეშ ჩარევის აღკვეთა ცხოვრების სფეროში და კატეგორიულად მოვითხოვთ შემდეგს:

1. საწარმოო დაწესებულებებში მიწერის მოწოდებისა და სამხედრო

ბილეთის გარეშე მიიღონ სამუშაოდ ზემოთ აღნიშნული პირები; 2. საცხოვრებელ ბინებში ჩაწერა მოხდეს აღნიშნული ბიუროკრატიული საბუთების გარეშე; 3. დაურიგდეთ მათ ავტომანქანის მართვის მოწოდებები; 4. სასწავლებლის მისაღები გამოცდების კომისიებმა მიიღონ საბუთები მიწერის მოწოდებისა და სამხედრო ბილეთის გარეშე; 5. სამხედრო სამსახურზე ბოიკოტის გამომცხადებელთა დაუბრუნდელთა პიროვნების დამადასტურებელი საბუთი (პასპორტი) სამხედრო საბუთების წარდგენის გარეშე; 6. შეწყდეს ბიუროკრატიული წინააღმდეგობანი — კომისიარტების მხრიდან ნებადართელობის გამო — ავადმყოფი წვევამდებლთა და გამოქცეული ჯარისკაცთა მიღებაზე სამოქალაქო სამედიცინო დაწესებულებებში.

საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის საკოორდინაციო ცენტრი საქართველოს სამართლიანობის კავშირის განცხადებისა და საქართაო ინფორმაციის საფუძველზე

აცხადებს:

1. სამედიცინო ინსტიტუტში და მის გარშემო შექმნილი ვითარება არაჯანსაღი და არანორმალურია და უსწრაფეს რეაგირებას მოითხოვს. 2. მოსამზადებელი განყოფილების მსმენელთა მოთხოვნა ინსტიტუტში უგამოდოდ ჩარიცხვის თაობაზე უკანონო და არასამართლიანია. 3. სამედიცინო ინსტიტუტის გარშემო შექმნილი ავითარება გადასაწყვეტად მოქმედებს და ასევე არაჯანსაღ ვითარებას იწვევს სხვა უმაღლეს სასწავლებლებში და მოსახლეობაში. 4. პასუხისმგებლობა შექმნილი ვითარების გამო უწინარეს ყოვლისა, ეკისრებათ განათლებისა და ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროების ხელმძღვანელებს, აგრეთვე სამედიცინო ინსტიტუტის რექტორს, რომლებმაც თავისი უპირინაობით და უმოქმედობით გამოიწვიეს ვითარების გამწვავება უიღბლოდ და დასამართლებლად. 5. ხელისუფლებისა და სამართალდაცვის ორგანოებმა კვლავ გამოამყვანეს უსუსურობა და უმწიფობა პრობლემის დროულად გადაწყვეტაში, რითაც ხელი შეუწვევს მორიგ დესტაბილიზაციას დედაქ-

ლაში და მოსახლეობის ყურადღების გადართვას ისეთ პრობლემებზე, რომელიც საერთოდ არ უნდა წამოჭრილიყო. 6. თანამდებობის პირები, რომლებმაც ვერ უზრუნველყვეს წესრიგი და ნორმალური სამუშაო ვითარება მათდამი რწმუნებულ დაუწყებულ შემთხვევაში, დაუყოვნებლივ უნდა გადადგნენ. 7. ხელისუფლების შესაბამისმა ორგანოებმა უნდა მიიღონ გადაწყვეტილი ზომები ვითარების ნორმალიზაციისთვის და უმაღლეს სასწავლებლებში მისაღები გამოცდების სრული ჩაშლის მიზნით თავიდან ასაცილებლად. საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის საკოორდინაციო ცენტრი მოუწოდებს ყველა დაინტერესებულ ორგანიზაციას გააერთიანონ თავისი წარმომადგენლები საგანგებო კომისიის, რომელიც გააკონტროლებს მიმდინარე პროცესს და ზღვს შეუწყობს კანონიერებისა და სამართლიანობის დაუყოვნებლივ აღდგენას.

1990 წ. 29 ივნისი

საზოგადოებრივი ორგანიზაცია „დას“ის გაგზავნის წევრთა განცხადება

28 ივნისის „ახალგაზრდა ივერელი“ გამოქვეყნებული იყო საქართველოს მწვენივთა პარტიისა და მოძრაობის, საქართველოს რესპუბლიკურ-დემოკრატიული პარტიის, ლიბერალურ-დემოკრატიული პარტიისა და საზოგადოებრივი ორგანიზაცია „დას“-ის ერთობლივი განცხადება, სადაც გამოთქმულია „მკვეთრად უარყოფითი დამოკიდებულება იმ ინციდენტთან დაკავშირებით, რომელიც მოხდა მიმდინარე წლის ივნისში ყვარლის რაიონში“.

ნაზოგადოებრივი ორგანიზაცია „დას“-ის გამგებობის ზოგიერთი წევრი, ვაცხადებთ, რომ ხსენებული ტექსტის შედგენაში მონაწილეობა არ მიგვიღია. ამასთანავე, ვინაიდან არა გვაქვს ზუსტი ცნობები ამ ფაქტთან დაკავშირებით, შესაბამისად „განცხადებას“ გამოქვეყნებული სახით მხარს არ ვუჭერთ. საზოგადოებრივი ორგანიზაცია „დას“-ის გამგებობის წევრები: მ. არაბიძე, მ. დომუხომიძე, მ. კვამახია, მ. ლომიძე.

1990 წლის 28 ივნისი.

მხარს ვუჭერთ და ვეთანხმებით განხილულ „ახალგაზრდა ივერელში“ 26 ივნისის გამოქვეყნებულ ქართულ ჟურნალისტთა მიმართვის საქართველოს სსრ უზენაესი საბ-

ჭოს დეპუტატების მიმართ. რაზედაც ხელს ვაწერთ სსრ „პროგრესის“ თანამშრომლები. (178 ხელმოწერა)

შრომის წითელი დროშის ორდენისანი თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია 6 ივლისს, 13 საათზე აკადემიის სხდომათა დარბაზში, ატარებს ღია კარის დღეს.

კონსულტაციები ტარდება ყოველდღე 15-დან 17 საათამდე. მისამართი: ქ. თბილისი, გრიბოედოვის ქ. № 22.

ჭუთაისის ნ. ი. მუსხელიშვილის სახელობის პოლიტექნიკური ინსტიტუტი

აცხადებს მიღებას 1990/91 სასწავლო წლისათვის შემდეგ ფაკულტეტებზე და სპეციალობებზე: I. ავტომატანიკური ფაკულტეტი: 1. ავტო და ტრაქტორმშენებლობა; 2. შიგაწვის ძრავები; 3. ავტო-სატრანსპორტო, სამშენებლო და საგზაო მანქანები და მოწყობილობა; II. მანქანათმშენებლობისა და ტექნოლოგიური ფაკულტეტი: 1. მანქანათმშენებლობის ტექნოლოგია; 2. ხარისხიანი წარმოების მანქანები და მოწყობილობა; 3. ლითონების წყვეტილ დამუშავების მანქანები და მოწყობილობა; 4. შედეგების წარმოების მოწყობილობა და ტექნოლოგია; 5. წარმოების და ტექნოლოგიური პროცესების ავტომატიზაცია; 6. მეტროლოგია, სტანდარტიზაცია და ხარისხის მართვა; III. კვების მრეწველობისა და ქიმიური ტექნოლოგიის ფაკულტეტი: 1. ხის დამუშავების ტექნოლოგია; 2. კვების მრეწველობის მანქანები და აპარატები; 3. პურის, მაკარონის, ხაკონდიტრო ნაწარმის და კვების კონცენტრატების ტექნოლოგია; 4. საზოგადოებრივი კვების პროდუქტების ტექნოლოგია; 5. გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების რაციონალურად გამოყენება.

(დაუსწავალი სწავლების განყოფილება): 1. სამკერვალო ნაკეთობათა ტექნოლოგია და კონსტრუირება; 2. პურის, მაკარონის, ხაკონდიტრო ნაწარმის და კვების კონცენტრატების ტექნოლოგია; 3. საზოგადოებრივი კვების პროდუქტების ტექნოლოგია; 4. კვების მრეწველობის მანქანები და აპარატები; 5. ავტო-სატრანსპორტო, სამშენებლო და საგზაო მანქანები და მოწყობილობა; 6. ქსოვილებისა და ტრიკოტაჟის ტექნოლოგია; 7. ტყავის ნაკეთობათა ტექნოლოგია და კონსტრუირება; 8. ავტო და ტრაქტორმშენებლობა; დაუსწავალი სწავლების თბილისის ფაკულტეტი: 1. სამკერვალო ნაკეთობათა ტექნოლოგია და კონსტრუირება; 2. გამოყვანი წარმოების ქიმიური ტექნოლოგია და მოწყობილობა; 3. ნატურალური და ქიმიური ბოქოების დართვა; 4. ქსოვილებისა და ტრიკოტაჟის ტექნოლოგია; 5. ტყავის ნაკეთობათა ტექნოლოგია და კონსტრუირება.

წარმოებისა და მოწყვეტილი სწავლება გადასულია სამეურნეო ანგარიშზე. დაწერილებითი ცნობების მიღება შეიძლება მიმღებ კომისიისაში. ავტომატანიკური ფაკულტეტზე, მანქანათმშენებლობისა და ტექნოლოგიური პროცესების ავტომატიზაციის ფაკულტეტზე შემსვლელები გამოცდებს აბარებენ შემდეგ დისციპლინებში: 1. მათემატიკაში (წერა); 2. ფიზიკაში (ზეპირი); 3. მშობლიურ ენასა და ლიტერატურაში (წერა).

კვების მრეწველობისა და ქიმიური ტექნოლოგიის ფაკულტეტზე, მსუბუქი მრეწველობის ტექნოლოგია და მოწყობილობების ფაკულტეტზე შემსვლელები აბარებენ შემდეგ დისციპლინებში: 1. მათემატიკაში (წერა); 2. ქიმიის (ზეპირი); 3. მშობლიურ ენასა და ლიტერატურაში (წერა).

შენიშვნა: ის აბიტურიენტები, რომლებიც შედიან „ხის დამუშავების ტექნოლოგიის“ კვების მრეწველობისა და აპარატების“ საფეხურში, მსუბუქი მრეწველობის და საყოფაცხოვრებო მომსახურების მანქანები და აპარატების“ სპეციალობებზე, აბარებენ გამოცდას ფიზიკაში. დაუსწავალი სწავლების ფაკულტეტზე შემსვლელები გამოცდებს აბარებენ იმავე საგნებში, რაშიც

შენიშვნა: დღის სწავლების ფორმაზე ჩარიცხული სტუდენტები პირველი ორი კურსის განმავლობაში ისწავლიან ზოგადტექნიკურ ფაკულტეტზე, საიდანაც გადაყვანა სპეციალურ ფაკულტეტებზე განხორციელდება საატესტაციო გამოცდების წარმატებით აბარების შემდეგ. ინსტიტუტის მისამართი: 384014 ქუთაისი, ახალგაზრდობის პროსპექტი № 98.

დღის სტაციონარის სათანადო სპეციალობებზე. ჩარიცხვისას კონკურსი გაიმართება სპეციალობების მიხედვით.

ოქროს (ვერცხლის) მედლით საშუალო სკოლის კურსდამთავრებულნი, საშუალო სპეციალური ან საშუალო პროფესიულ-ტექნიკური სასწავლებლის კურსდამთავრებულნი, რომელთაც მიიღეს წარჩინების დიპლომი, აბარებენ გამოცდას მათემატიკაში. გამოცდის „ხუთზე“ ჩაბარებისას ისინი თავისუფლდებიან მისაღები გამოცდების სხვა საგნების ჩაბარებისაგან. ის პირნი, რომლებმაც წარჩინების დიპლომით დამთავრეს პროფესიულ-ტექნიკური სასწავლებელი საშუალო სკოლის ბაზაზე, სარგებლობენ ამ უფლებით, თუ ისინი შედიან სასწავლებელში მიღებული პროფესიის შესატყვისი სპეციალობაზე.

მისაღები გამოცდები საგნებში ჩატარდება ზემოაღნიშნულ თანმიმდევრობით. უმაღლეს სასწავლებელში შემსვლელებს შემოაქვთ შემდეგი საბუთები:

- 1. განცხადება (დადგენილი ფორმით); 2. საშუალო განათლების საბუთი (დედანი); 3. ამონაწერი შრომის წიგნიდან (მუშაობის სტაჟის მქონეთათვის); 4. სამედიცინო ცნობა. ფორმა № 086-ტ; 5. ფოტოკოპია ზომით 3X4. საბუთების შეტანისას შემსვლელები პასპორტს წარმოადგენს პირადად.

სწავლების ნებისმიერ ფაკულტეტზე შემსვლელობის გარდა თბილისის ფაკულტეტისა, საბუთები მიიღება 1990 წლის 25 ივნისიდან 15 ივლისამდე ყოველდღე (გარდა კვირისა) 9 საათიდან 16 საათამდე. მისაღები გამოცდები ჩატარდება 1990 წლის 16 ივლისიდან, ჩარიცხვა 5 ავგისტამდე.

დაუსწავალი სწავლების თბილისის ფაკულტეტზე საბუთების მიღება იწარმოებს 1990 წლის 30 ივნისიდან 15 ივლისის ჩათვლით ქ. თბილისში № 27 საშუალო პროფესიული სასწავლებლის შენობაში. მისამართი: ბოგდან ხმელნიცის ქ. № 42.

გამოცდები ჩატარდება იმავე მისამართზე 22 ივლისიდან. ინსტიტუტის მისწავლებლები 25 ივნისიდან 15 ივლისამდე ჩატარებენ კონსულტაციებს საგამოცდო საგნებში.

შენიშვნა: დღის სწავლების ფორმაზე ჩარიცხული სტუდენტები პირველი ორი კურსის განმავლობაში ისწავლიან ზოგადტექნიკურ ფაკულტეტზე, საიდანაც გადაყვანა სპეციალურ ფაკულტეტებზე განხორციელდება საატესტაციო გამოცდების წარმატებით აბარების შემდეგ. ინსტიტუტის მისამართი: 384014 ქუთაისი, ახალგაზრდობის პროსპექტი № 98.

მიღებაი კომისია

ეკოლოგიურად სუფთა საწარმოების გაფართოებას.

ახალგაზრდა ივერელისა და „ინტელექტი“.

ის მოვია...

რჩეულიშვილების საგვარეულო ფესვძლიერი ხე საქართველოს უძველეს მიწაზე — მესხეთ-ჭავჭავიეთში ამოიზარდა. გადმოცემის მიხედვით მეფეთმეფე თამარს ვინმე რჩეულიშვილის სინაუქის გამო გვარად რჩეულიშვილი დაუმკვიდრებია. მე-15 საუკუნეში ჭერ კიდევ მესხეთში მცხოვრებ ერთ თავმოქმედ მხარეთმცოდნის ანა რჩეულიშვილის ლეგენდარულ ვანის ქვაბებში არჩებულ ეკლესიის კედელზე წაუწერია „ვეფხისტყაოსნიდან“ ორი სტროფი — ეს იყო ნესტანის წერილობრივი კავშირის სტრუქტურა. მის შემდგომ სტრუქტურა „ვეფხისტყაოსნიდან“ და წაუწერია კიდევ ის ჩაღვლიანებული კედლები. ეს წარწერა ითვლება პირველი ყველაზე ძველი ხელნაწერად. ისეც ეყოფოდათ საამაყოდ რჩეულიშვილებს. საქართველოს ბედის წილმა-უქულმა ტრიალმა რჩეულიშვილები,

ისე როგორც ბევრი სხვა ქართული საგვარეულო, გაფანტა ქართლ-კახეთში და აი, კახეთის შტო, გურამ რჩეულიშვილის წინაპრები, მკვიდრდებიან შუაგულ კახეთის ორ ტიპურ ქართულ სოფელში — ვახისუბანსა და კონდოლში. მათ კახთ მეფეთმეფე ებრძოთ აზნაურობა. კონდოლში რჩეულიშვილების საგვარეულო ეკლესიაც დგას. ვახისუბანში კი ლოცულობდნენ დავითიანში. რჩეულიშვილების გვარი, მიუხედავად მე-15 საუკუნეში მცხოვრები ანა რჩეულიშვილისა და მე-19 საუკუნის მეორე ნახევარში მოღვაწე ცნობილი მწერალი გრაფოლ რჩეულიშვილისა, მაინც ვალში იყო ქართული მწერლობის წინაშე. მე-20 საუკუნის 50-იან წლებამდე ელოდებოდა ქვეშაირ მწერალს და აი, დაიბადა გურამ რჩეულიშვილის გამორჩეული შემოქმედ... კიდევ გავიგებოთ, მიუხედავად იმისა,

რომ ამ გვარმა მოგვცა ბევრი სახელოვანი მამულიშვილი. მაგალითისათვის, თუნდაც გურიის მამა, ბიძა აკადემიკოსი მიხეილ რჩეულიშვილი და ცნობილი ხელოვნებამცოდნე პროფესორი ლევან რჩეულიშვილიც კარა. რაკი რჩეულიშვილებზე ვსაუბრობთ, მათ საგვარეულო გერბზეც უნდა შევანეროთ ყურადღება. გერბის პერალდიკურ ნიშნებიდან ნიშანდობლივია ცხენი. საზოგადოდ, ბევრი ქართული ფეოდალური საგვარეულოს პერალდიკური ნიშანი არის ცხენი. არის რაღაც სიმბოლური, რომ ეს უძველესი პერალდიკური ნიშანი დაემკვიდრა რჩეულიშვილებს. და მაინც, ჩვენ მწერლობის ირგვლივ ვტრიალებთ. გურამ რჩეულიშვილის, როგორც მწერლის და გვარიშვილის პერალდიკური ნიშანიც ცხენი, ეს გონიერი, მამაცი, უწყინარი და ფრთხილი არსება, როგორც გენიალური ბარათაშვილის „მერანის“, ისე გურამ რჩეულიშვილის „სამაღმურას“ და „თვრთვილას“ მეტაფორული თუ ალგორითული საიდუმლო ცხენია სამიხეობი.

ან კი, რა არის აქ საკვირველი დიდი ქართული ლიტერატურა და მათი უდიდესი წარმომადგენლები განა საქართველოს მდიდარი ფლორისა და ფაუნის მშვენიერებს არ ძერწავდნენ თავიანთი სულის ჰერალდიკაში? ვის არ ახსოვს დიდი რუსთაველის ლომ-ვეფხვი (განსაკუთრებით ვეფხვი), ბარათაშვილის მერანი, გლაკტიონის ლურჯა ცხენები და გარდ, კონსტანტინე გამსახურდიანი და რამდენადა და არაბია, გიორგი ლეონიძის ხოხობი და ოლე, ზოგის ხარი თუ შველი, ირემი თუ არწივი, ვახი თუ მუხა, ია თუ არაქაველი. დიას, გურამ რჩეულიშვილის პერალდიკური საგვარეულო ნიშანი ქედღერევი და ფაფარამილი ცხენი იყო, რომელმაც მიანეთქი მდიდარი საქართველოში ყველაზე მაღალი ტაძრის ალავერდის კედელთან და გუმბათოვლებულმა გადმოიბინა: „საიდან მოდის ეს სიცოცხლისუნარიანობა?... ეს თვითონ ჩემშია, ის თვითონ ხალხშია, მაქვს აქ ზოგიერთი დაბნეულა და აკლარ

გრძნობენ შემოქმედის ნამდვილსაიმოვნებას, სიამოვნებას შრომისა, რადგან ვნების სიმძაფრე შენებაშია და არა აშენებულთ ტკობაში... ამ სამი წლის წინათ, როცა გურამ რჩეულიშვილის შემოქმედების კვირეული მიმდინარეობდა, კვირაცხოვრობის დღეს, რჩეულიშვილების მამა-პაპულე კერასთან, ნადიკარზე, სიმბოლურად ცხენი იდგა, უბელო ულასი — თავისი ქვეყანის თვალებით, გაშლილი ფაფარით და ელოდებოდა მხედარს — გურამ რჩეულიშვილს; რომელმაც 26 წლის წინათ-მოჭირითემ, სწორედ ოცდაექვსი წლის წინათ ზღვის ტალღებს გემის დამბადი სულით შეერთებულმა თავისავე სულის ეტრატზე გამოავიწყობინა: „მე იგი ვარ... ვის საყვდელი მოყვრისათვის თამამად მიჩანს მღერად“. სულ იქიხივინო ქართველი კაცის კარზე უბელო ქართულმა მერანმა, ლურჯამ, სალაშურამ, თვრთვილამ თუ დარდინდამ... მხედარი? ის უ... უოდ მოვა... გიორგი ჯავახიშვილი

